

باید به جای مریخ، هدف نخستین ماموریت سرنشین‌دار به سیاره‌ای دیگر باشد

گروهی از دانشمندان علوم فضایی معتقدند که نخستین ماموریت سرنشین‌دار انسان به یک سیاره دیگر، باید به جای مریخ، بر سیاره زهره متمرکز شود.

گروهی از دانشمندان علوم فضایی معتقدند که نخستین ماموریت سرنشین‌دار انسان به یک سیاره دیگر، باید به جای مریخ، بر سیاره زهره متمرکز شود.

به گزارش ایسنا و به نقل از گاردین، سیاره زهره با سطحی که به اندازه کافی داغ است تا سرب را ذوب کند و فشار اتمسفر و ابرهای اسید سولفوریک را از بین ببرد، ممکن است جذاب‌ترین مقصد برای اکتشاف انسان به نظر نرسد اما گروهی از متخصصان از این فرضیه حمایت می‌کنند که نزدیک‌ترین همسایه ما باید به جای مریخ، هدف اولیه برای یک ماموریت سرنشین‌دار به سیاره‌ای دیگر باشد.

نکات منفی قابل توجهی در مورد سیاره زهره وجود دارد. راه رفتن روی سطح زهره، می‌تواند تجربه‌ای باشد که از آن جان سالم به در نخواهیم برد. بنابراین، فضانوردان باید طی یک ماموریت پرواز از نزدیک، از محل ایمن فضاپیمای خود به این سیاره خیره شوند. در هر حال، سیاره زهره به طور قابل توجهی به ما نزدیک‌تر است و در مقایسه با یک سفر رفت و برگشت سه ساله به مریخ، یک ماموریت بازگشت یک ساله را امکان‌پذیر می‌کند. براساس گزارشی که در "همایش بین‌المللی فضانوردی" (IAC) در پاریس ارائه شد، پرواز از نزدیک، از نظر علمی ارزشمند است و می‌تواند تجربه‌ای حیاتی را در مورد یک ماموریت طولانی در اعماق فضا به عنوان مقدمه‌ای برای بازدید از مریخ فراهم کند.

دکتر "نوآم ایزنبرگ" (Noam Izenberg)، پژوهشگر "دانشگاه جانز هاپکینز" (JHU) و از طرفداران ایده "پرواز از نزدیک زهره" (Venus flyby) گفت: همیشه نظرات منفی در مورد سیاره زهره ابراز می‌شوند زیرا محیط سطح آن بسیار ناملایم است. الگوی کنونی ناسا، رفتن از ماه به مریخ است. ما سعی داریم تا زهره را به عنوان یک هدف دیگر در این مسیر مطرح کنیم.

وی افزود: دلایل عملی برای گنجاندن پرواز از نزدیک زهره در فرود سرنشین‌دار مریخ وجود دارد که ناسا امیدوار است تا اواخر دهه ۲۰۳۰ به آن دست یابد. این سیاره با کمک گرانشی می‌تواند زمان سفر و سوخت مورد نیاز برای رسیدن به سیاره سرخ را کاهش دهد. این امر باعث می‌شود که یک پرواز سرنشین‌دار به زهره، پله‌ای طبیعی برای رسیدن به هدف نهایی ناسا باشد. ایزنبرگ ادامه داد: شما می‌خواهید در مورد نحوه کار کردن مردم در اعماق فضا بیاموزید، بدون این که خود را به یک ماموریت کامل مریخ متعهد کنید. در این صورت، به وسط ناکجاآباد می‌روید زیرا برای نخستین بار از سیاره دیگری دیدن می‌کنید. ما باید درک کنیم که چگونه می‌توانیم از گهواره خود خارج شویم و در جهان حرکت کنیم.

علاقه علمی به سیاره زهره وجود دارد. کشف هزاران سیاره فراخورشیدی، این پرسش را مطرح می‌کند که چه تعداد از آنها ممکن است قابل سکونت باشند و دانشمندان می‌خواهند بفهمند که چگونه و چرا سیاره زهره که از نظر اندازه، جرم و فاصله از خورشید بسیار شبیه به سیاره ما است، شرایط سطحی جهنمی دارد.

ایزنبرگ گفت که پرواز از نزدیک زهره هنوز کشش را در جامعه سفرهای فضایی ندارد. در هر حال، طرفدارانی در ناسا وجود دارند؛ از جمله "الکساندر مک دونالد" (Alexander Macdonald)، اقتصاددان ارشد آن که همایش بین‌المللی فضانوردی را سرپرستی کرد. ایزنبرگ و مک دونالد اخیراً گزارشی را تحت عنوان "ملاقات با الهه" (Meeting with the Goddess) نوشتند که این مأموریت فرضی را نشان می‌دهد و پیشنهاد می‌کند که فضانوردان می‌توانند مریخ نوردها، پهپادها و بال‌هایی را برای مشاهده آتشفشان‌های فعال زهره و جستجوی نشانه‌هایی از آب در گذشته و حیات باستانی مستقر کنند. در این گزارش آمده است: دلایل زیادی وجود دارد که باور کنیم زهره، سرزمین عجایب بی‌پایانی از جمله مناظر اسرارآمیز خواهد بود.

در هر حال، همه این اعتقاد را ندارند. پروفیسور "آندرو کویتس" (Andrew Coates)، دانشمند "آزمایشگاه علوم فضایی مولارد" (MSSL) در "کالج دانشگاهی لندن" (UCL) گفت: زهره واقعا جای خوبی برای رفتن نیست. این سیاره یک محیط جهنمی است و چالش‌های حرارتی آن برای یک ماموریت انسانی، بسیار قابل توجه هستند.